

נִשְׁמַנְשׁ וְעֵנָן

כתיבה: חני וילנקין

בְּקֶר נִפְלָא שֶׁל יוֹם
חֲדָשׁ

הַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה בַּשָּׁמַיִם
וְהָאֵירָה אֶת הָעוֹלָם.
הִיא שָׁלְחָה קֶרְנִים
חֲמִימוֹת עַל הָעֵצִים,
עַל הַבְּתִים, עַל
הַשָּׂדוֹת וְהַכְּבִישִׁים.

הַצְפוּרִים עַל צִמְרוֹת
הָעֵצִים צִיצוּ בְּשִׂמְחָה,
וְהַפְּרָחִים פָּרְחוּ
וְהַכִּיצוּ רִיחַ נִפְלָא.

הַשֶּׁמֶשׁ הָאֵירָה
וְחִמְמָה אֶת הַיְלָדִים
שֶׁשָּׂחֲקוּ בַּחֲצֵר הַגֶּן
בְּשִׂמְחָה.

לִפְתָּע,
אִין שְׁמֶשׁ וְאִין אֹר,
הָעוֹלָם חָשׁוּךְ וְקָר.

מָה כָּאן קָרָה?
הֵיכֵן הַשֶּׁמֶשׁ
הַחֲמִימָה?

הַבֵּיטוּ יְלָדֵי הַגֶּן אֶל
הַשָּׁמַיִם
עֲנֵנוּ קֶטָן הוֹפִיעַ.
עֲנֵנוּ אֶפֶר וְקוֹדֵר
כִּסֶּה אֶת הַשֶּׁמֶשׁ
וְהַחֲשִׁיךְ אֶת הַכֹּל.

הָעֵנָן לֹא עָשָׂה כָּלוּם.
הוּא פָּשׁוּט הֵיָה שָׁם.
הַשֶּׁמֶשׁ הַמְּשִׁיכָה
לְהָאִיר, אֶף הָאוֹר
שָׁלָה הֵיָה חֹלֵשׁ...
מִדּוּעַ?
כִּי הָעֵנָן הִסְתִּיר
אוֹתָהּ.

מִמָּשׁ בְּאוֹתוֹ זְמַן, יָשַׁב
מִנַּחֲם בְּאַרְגֵּז הַחוּל
שֶׁבַחָצֵר וְשָׁחַק עִם
הַחֲבֵרִים.
מִנַּחֲם שָׁם לֵב
שֶׁהִשְׁרוּף בִּנְעָל
הַחֲדָשָׁה נִפְתַּח.
הוּא נָסָה לְשַׁרֵּף אֶת
הַשְּׂרוּכִים.
שׁוּב וְשׁוּב נָסָה אֶף
לֹא הִצְלִיחַ.

אורי.
זה כל כך מעצבן
כשלא מצליחים.
מנחם הרגיש
שהוא לא טוב
מספיק.
אולי משהו אתו
לא בסדר?
גם אתמול הוא
נסה ולא הצליח.
וגם בשבוע שעבר.

שָׂרָה הִגְנָנָת, שִׁיחָא
לְחָצֵר מִמֶּשׁ בְּאוֹתוֹ הָרֶגַע,
שָׂמָּה לֵב שֶׁהַפְּנִים שֶׁל
מִנְחָם קָצֵת עֲצוּבוֹת.
הִיא נִגָּשָׁה אֵלָיו, הִנִּיחָה יָד
עַל כֶּתֶפוֹ וְשָׁאֲלָה: "מִנְחָם,
אֲנִי רוֹאָה שֶׁהַפְּנִים שֶׁלְּךָ
מַעֲט עֲצוּבוֹת. הָאֵם קָרָה
מִשֶּׁהוּ?"

מִנְחָם הִבִּיט בְּשָׂרָה
הִגְנָנָת, חָשַׁב לָרֶגַע וְעָנָה:
"אֲנִי לֹא מַצְלִיחַ. אֲנִי
פָּשוּט לֹא יָכוֹל וְלֹא גָדוֹל".
"לָמָּה אַתָּה מִתְכַּוֵּן
מִנְחָם?" שָׁאֲלָה שָׂרָה,
"מָה אַתָּה לֹא מַצְלִיחַ וְלֹא
יָכוֹל?"

"הַיּוֹם לֹא הִצַּלְחָתִי
לְשֹׁרֶךְ שְׂרוּכִים. אֶתְמוֹל
לֹא הִצַּלְחָתִי לְהִשְׁחִיל
חֲרוּזִים וּבִשְׁבוּעַ שֶׁעֶבֶר לֹא
הִצַּלְחָתִי לְצִיר צִיּוֹר שֶׁכָּל
כֶּף רָצִיתִי".

"אֲנִי פָּשוּט לֹא מַצְלִיחַ!"
אָמַר מִנְחָם וּדְמָעוֹת זָלְגוּ
מֵעֵינָיו.

שָׁרָה הִגְנֶנֶת הַתִּישָׁבָה
 לִיד מְנַחֵם, חִבְקָה אוֹתוֹ
 חֲבוּק גָּדוֹל וְנִגְבָּה אֶת
 דְּמֻעוֹתָיו.
 "תְּבִיט אֶל הַשָּׁמַיִם",
 לַחֲשָׁה שָׂרָה, "מָה אַתָּה
 רוֹאָה שָׁם?"
 מְנַחֵם הָרִים אֶת עֵינָיו.
 עֲנָנִים אֲפֹרִים כְּסוּ אֶת
 הַשָּׁמַיִם.
 "אֲנִי רוֹאָה עֲנָנִים
 אֲפֹרִים", עָנָה מְנַחֵם.
 "הֲכֵן הִיא הַשְּׁמֶשׁ?"
 שָׂאלָה שָׂרָה.
 מְנַחֵם רָאָה אֶת קֶרְנֵי
 הַשְּׁמֶשׁ מְצִיצוֹת מִבֵּין
 הָעֲנָנִים וְעָנָה: "הַשְּׁמֶשׁ
 מֵאַחֲרֵי הָעֲנָנִים, הֵם
 מְסַתְּרִים אוֹתָהּ".
 "נִכּוֹן מְאוּד", עָנְתָה שָׂרָה.
 "הַשְּׁמֶשׁ זֹרַחַת בַּשָּׁמַיִם
 וּמְאִירָה אֶת הָעוֹלָם. כָּעֵת
 הָעֲנָנִים מְסַתְּרִים אוֹתָהּ.
 אֲבָל הִיא... הִיא מִמְּשִׁיכָה
 לְזָרַח, לְהָאִיר וּלְחַמֵּם אֶת
 הָעוֹלָם".

שָׁרָה הַגִּנָּת שָׁמָּה לֵב
 שֶׁמֶנְחָם נִרְגַּע מֵעַם.
 "מִנְחָם, אֶתָּה בְּדִיוֹק כָּמוֹ
 הַשֶּׁמֶשׁ. אֶתָּה אוֹר גָּדוֹל
 וּמִיָּחָד. לִפְעָמִים, כָּמוֹ הַיּוֹם,
 יֵשׁ עָנָן קָטָן, שְׂעוּבֵר וּמִכְרִיעַ,
 אֲבָל הַשֶּׁמֶשׁ... הִיא תָּמִיד
 מְאִירָה וְזוֹרַחַת".
 "עוֹד מֵעַם יֵזֶז הָעָנָן וְשׁוֹב
 יִהְיֶה כָּאֵן עוֹלָם יָפָה, מְאִיר
 וְחָמִים".
 "אֶתָּה יֶלֶד נִפְלָא, מִנְחָם",
 לַחֲשָׁה שָׂרָה.
 "כָּל יֶלֶד יְהוּדִי הוּא יֶלֶד
 מִיָּחָד. יֶלֶד מְלֵא בְּאוֹר קְדוֹשׁ
 וּמְהוֹר. לִפְעָמִים, מִגִּיעַ עָנָן
 אֶפֶר וְלֹא נָעִים. כְּשֶׁהָעָנָן
 מִגִּיעַ, אֲנַחְנוּ מִרְגִּישִׁים
 עֲצוּבִים וְלֹא מְצַלִּיחִים. וְאִזּוֹ...
 אִזּוֹ לֹא רוֹאִים אֶת הַשֶּׁמֶשׁ
 הַמְּאִירָה שֶׁלָּנוּ".

"אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁאֲנִי מִמֶּשׁ
 כָּמוֹ הַשֶּׁמֶשׁ!" קָרָא מִנְחָם
 בְּהִתְלַהֲבוֹת.
 "אֲנִי מְאִיר וְזוֹרַח, גַּם אִם
 לִפְעָמִים עָנָן קָטָן מְסַתֵּיר
 לִוְחָשׁ לִי בְּאֶזֶן שְׁאֲנִי קָטָן
 וְלֹא יְכוֹל..."

שָׁרָה הִגְנֶנֶת שָׁמָּה לֵב
שְׁמִנָּחָם מְנִסָּה שׁוֹב
לְשָׂרָה אֶת הַשְּׂרוּכִים
הַחֲדָשִׁים. הַפֶּעַם הוּא
עָשָׂה זֹאת בְּשִׂמְחָה
גְּדוֹלָה וְאָפְלוּ כְּמַעַט
הַצְלִיחַ!!
שָׁרָה עֲזָרָה לוֹ מִמֶּשׁ
מַעַט וְהֵנָּה, הַשְּׂרוּכִים
קְשׁוּרִים!
"הָעֵנָּן זָר... הֵלֵב שְׁלִי
שְׁמַח!
יֵשׁ בִּי כֹחַ!
אֲנִי הָאוֹר,
אוֹר קָדוֹשׁ וְטָהוֹר"
פָּצַח מְנַחֵם בְּרִקּוּד
סָבִיב אֲרֵגֵז הַחוּל,
אֵלָיו הַצֵּטְרָפוֹ הַחֲבֵרִים
וַיֵּצְרוּ יַחַד מַעְגַּל שֶׁל
רִקּוּד וְשִׂמְחָה.